

30 Μαΐου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

SOUTHFIELDS INDUSTRIES LTD.,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 31/89).

---

*Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση με βεβαιωτική πράξη —
Ανάλυση των λόγων που στοιχειοθετούν την εκτελεσιμότητά της κατ'
έτος επιβολής επαγγελματικού φόρου.*

*Λέξεις και Φράσεις — Η φράση “καθ’ οιονδήποτε χρόνο” στο Άρθρο 104
(1)(β) του Περί Δήμων Νόμου (Ν. 111/85) — Δεν αναφέρεται σε έτος.* 5

*Δήμοι — Επαγγελματική άδεια — Φορολογία — Προϋποθέσεις επιβο-
λής — Άρθρο 104 του Ν. 111/85 — Ερμηνεία — Περιστάσεις πλή-
ρωσης των προϋποθέσεων στην κριθείσα περίπτωση, παρά την ανυ-
παρξία μονίμου τόπου εργασίας εντός των δημοτικών ορίων.* 10

*Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Αόριστοι ισχυρισμοί δεν
είναι αρκετοί για άσκηση δικαστικού ελέγχου.* 15

Η αιτήτρια εταιρεία προσέφυγε κατά της σε βάρος της επιβολής
επαγγελματικής φορολογίας, από τον καθ' ου η αίτηση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι: 20

1. Από τα γεγονότα ενώπιον του Δικαστηρίου δεν υπάρχει αμφιβολία
ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Δήμου που περιέχεται στην
επιστολή του ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1988, με την οποία το αίτη-
μα των αιτητών για απαλλαγή τους από την καταβολή επαγγελμα- 25

5 τικού φόρου για το έτος 1988 δεν έγινε αποδεκτό, αποτελεί πράξη εκτελεστή. Το ότι το θέμα της απαλλαγής της Εταιρείας είχε τεθεί ενώπιον του καθ' ου η αίτηση σχετικά με την καταβολή επαγγελματικού φόρου για άλλα χρόνια δε μεταβάλλει την πιο πάνω επιστολή σε βεβαιωτική, γιατί οποιαδήποτε προηγούμενη απόφαση του Δήμου αφορά μόνο το χρόνο για τον οποίο δόθηκε ή όχι απαλλαγή, μια και η επαγγελματική άδεια, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου είναι ετήσια και η υποχρέωση για καταβολή επαγγελματικού φόρου εξαρτάται από τα ειδικά και συγκεκριμένα πραγματικά γεγονότα κάθε χρόνο.

10 Συνεπώς και στην προκειμένη περίπτωση ορθά προσβλήθηκε από τους αιτητές η απόφαση του Δήμου ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1988, γιατί με αυτή κοινοποιήθηκε σ' αυτούς η απόφαση του Δήμου να τους απαλλάξει και διαγράψει από το αρχείο των φορολογουμένων.

15 2. Η ερμηνεία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση στην φράση "καθ' οιονδήποτε χρόνον", ότι εννοεί "κατά τη διάρκεια οιονδήποτε έτους, δεν είναι η ορθή. Αυτή θα έπρεπε να ερμηνευτεί όπως και το αντίστοιχο άρθρο του Κεφ. 240 Άρθρο 156 που αναφέρει την έκφραση "at any given time". Είναι φανερό ότι η λέξη χρόνος δεν εννοεί έτος. Άλλωστε από το νόμο τον ίδιο προκύπτει ότι ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τη λέξη έτος όταν αναφέρεται στη χρονική έννοια των 365 ημερών. (Βλέπε Άρθρα 78, 105(3), 111(3)(α).)

20 Ενώ η έκφραση "καθ' οιονδήποτε χρόνον" όπου παρουσιάζεται σαφώς δεν αναφέρεται στη χρονική περίοδο του έτους. (Βλέπε Άρθρο 98(1).)

30 Ανεξάρτητα όμως με τα πιο πάνω στην προκειμένη περίπτωση, όπως είναι παραδεκτό, η αιτήτρια εταιρεία δεν έχει "μόνιμο τόπο εργασίας" εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση. Το θέμα που πρέπει ν' αποφασιστεί, είναι κατά πόσο η αιτήτρια "παραμένει εντός αυτών δια σκοπούς διεξαγωγής" των εργασιών της.

35 3. Στην προκειμένη περίπτωση αναμφισβήτητα οι πωλητές και διανομείς της αιτήτριας εταιρείας, επισκέπτονται, πωλούν, διανέμουν και παραδίδουν στα διάφορα υποστατικά εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας τα προϊόντα της αιτήτριας, τροφοδοτούν τους διάφορους πελάτες της εταιρείας λιανικά ή χονδρικά επί τακτικής βάσεως ή μη, εκτελώντας προκαθορισμένες παραγγελίες ή και λαμβάνοντας νέες τέτοιες παραγγελίες. Οι όλες δραστηριότητες της εταιρείας εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας δεν περιορίζονται μόνο στο να παραδίδουν απλώς εμπορεύματα εκτελώντας παραγγελίες που είχαν τεθεί απ' ευθείας με τα κεντρικά γραφεία της.

40

Συνεπώς οι όλες δραστηριότητες της αιτήτριας εταιρείας την φέρνουν μέσα στην έννοια της “διεξαγωγής εργασιών” και της δημιουργούν την υποχρέωση βάσει του Νόμου να εξασφαλίσει την αναγκαία άδεια οπως προνοεί το Άρθρο 104(1)(β).

4. Τέλος όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε αντίθετα προς την αρχή της ισότητας, στην υπόθεση αυτή δεν έχουν παρουσιαστεί ενώπιον του Δικαστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα που να αποδεικνύουν τέτοια διαφορετική μεταχείριση της αιτήτριας, οπότεν εφόσον αόριστοι ισχυρισμοί δεν είναι αρκετοί για άσκηση δικαστικού ελέγχου, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει επίσης ν' απορριφθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Compagnie Nationale Air France v. Δήμου Λευκωσίας (1989) 3(Γ) A.A.Δ. 1508.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λευκωσίας με την οποία απορρίφθηκε αίτημα των αιτητών για απαλλαγή τους από την καταβολή επαγγελματικού φόρου για το έτος 1988.

Στ. Αμπίζας, για τους Αιτητές.

Κ. Μιχαηλίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια Εταιρεία ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

"(α) Απόφαση και/ή Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρος και στερούμενη οιουδήποτε αποτελέσματος η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 5.11.88 με την οποία οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν το αίτημα των αιτητών ημερομ. 28.9.88 για απαλλαγή αυτών από την καταβολή του επαγγελματικού φόρου για το έτος 1988.

(β) Απόφαση και/ή Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και στερούμενη οιουδήποτε απο-

τελέσματος η επιβολή από τους καθ' ων η αίτηση προς τους αιτητές επαγγελματικού φόρου."

5 Η αιτήτρια είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης δια μετοχών και κατασκευάζει, εμφιαλώνει, αποθηκεύει, πωλεί και διανέμει διάφορα αναψυκτικά και άλλα ποτά και ιδιαίτερος την "7-UP".

10 Οι σκοποί και εξουσίες της αιτήτριας εταιρείας είναι ευρείαι και δεν υπάρχει οποιοσδήποτε περιορισμός ως προς την περιοχή εντός της οποίας δύνανται να ασκούν την επιχειρησίαν τους.

15 Η αιτήτρια εταιρεία κατά τη διάρκεια του έτους 1988 ασκούσε εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας την επιχείρηση, επιτηδεύμα ή εργασία της πωλήσεως και διανομής αναψυκτικών και ποτών επί τακτικής βάσεως και οι δραστηριότητές της που είναι μέσα στους σκοπούς της αιτήτριας εταιρείας διεξήγοντο επί κέρδει.

20 Όπως είναι ο ισχυρισμός του καθ' ου η αίτηση, η αιτήτρια εταιρεία πωλεί επί τακτικής βάσεως σημαντικές ποσότητες των προϊόντων της μέσα στα δημοτικά όρια της Λευκωσίας με το δικό της προσωπικό και μέσο με το να επισκέπτονται διάφορους χώρους και υποστατικά μέσα στα όρια αυτά. Ως αποτέλεσμα χρησιμοποιούν τους δρόμους, διευκολύνσεις και λοιπές υπηρεσίας του καθ' ου η αίτηση Δήμου.

25 Κατά συνέπεια ο καθ' ου η αίτηση Δήμος ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 106 του περί Δήμων Νόμου 1985 (Νόμος 111 του 1985), αφού έλαβε υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες καταχώρησε το όνομα της αιτήτριας εταιρείας στο Μητρώο Επαγγελματικών Αδειών και επέβαλε σ' αυτή ως καταβλητέο δικαίωμα το ποσό των Λ.Κ. 239 για το χρόνο 1988.

30 Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε ένσταση για την πιο πάνω φορολογία στον καθ' ου η αίτηση Δήμο με επιστολή της ημερομηνίας 28 Σεπτεμβρίου 1988 (Τεκμήριο "1"). Ο καθ' ου η αίτηση Δήμος απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας εταιρείας με επιστολή ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1988 με την οποία και κάλεσε την αιτήτρια εταιρεία να τακτοποιήσει τον πιο πάνω λογαριασμό (Τεκμήριο "2"), ως αποτέλεσμα της οποίας η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

40 Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας εταιρείας ότι δεν διαθέτει τόπο εργασίας και/ή πρατήρια και/ή γραφείο και ότι ουδέποτε παρέμεινε μέσα στα δημοτικά όρια του καθ' ου η αίτηση Δήμου για σκοπούς διεξαγωγής της επιχειρήσεως, επιτηδεύματος, εργασίας ή

επαγγέλματος για περίοδο υπερβαίνουσαν τις δεκαπέντε μέρες.

Είναι η θέση της αιτήτριας εταιρείας ότι απαλλάσσεται από του να λάβει επιπρόσθετη επαγγελματική άδεια όπως προνοεί το άρθρο 104(1)(β) του Νόμου 111 του 1985, διότι, 1. Έλαβε δεόντως άδεια εντός των δημοτικών ορίων του Δήμου Στροβόλου. 2. Δεν έχει μόνιμο τόπο εργασίας εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση, και 3. Δεν παραμένει εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση για σκοπούς διεξαγωγής της επιχειρησεώς της καθ' οιονδήποτε χρόνο για περίοδο υπερβαίνουσα τις δεκαπέντε μέρες, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τη μαρτυρία του υπεύθυνου υπαλλήλου του Δήμου στην ποινική υπόθεση εναντίον της αιτήτριας η οποία όμως τελικά δεν αποδείχτηκε. Συγκεκριμένα στην υπ' αρ. 15040/87 ποινική υπόθεση από τον καθ' ου η αίτηση Δήμο για εισπραξη από την αιτήτρια εταιρεία επαγγελματικού φόρου για το 1986, ο υπεύθυνος υπάλληλος του καθ' ου η αίτηση Δήμου για καταγραφή και συλλογή στοιχείων για σκοπούς επαγγελματικής φορολογίας, ως μάρτυρας κατηγορίας στην ως άνω υπόθεση, κατέθεσε και/ή αποδέχθηκε και/ή δεν αμφισβήτησε ότι (α) η αιτήτρια δεν διατηρούσε κατάστημα ή πρατήριο ή γραφείο εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση Δήμου. (β) Η αιτήτρια προμηθεύει κατά καιρούς χονδρικά ξένα καταστήματα και/ή υποστατικά μόνο. (γ) Η αιτήτρια δεν έχει μόνιμο τόπον εργασίας εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση Δήμου και δεν παραμένει εντός αυτών μετά την πιο πάνω προμήθεια των προϊόντων της στα πιο πάνω ξένα καταστήματα και/ή υποστατικά. (δ) Άλλοι διανομείς και προμηθευτές των πιο πάνω ξένων καταστημάτων και/ή υποστατικών σε άλλα διάφορα είδη ως π.χ. γάλα εγκυτιομένο, ουϊσκη, ξένα οινοπνευματώδη ποτά, είδη καθαρισμού κλπ., δεν φορολογούνται για επαγγελματικό φόρο εκτός εάν διατηρούν κατάστημα και/ή πρακτορεία και/ή πρατήρια, εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση Δήμου.

Ενόψει των πιο πάνω είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας εταιρείας ότι ο καθ' ου η αίτηση Δήμος ενήργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο και αντίθετα με τις πρόνοιες του Συντάγματος γιατί η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε αντίθετα προς την αρχή της ισότητας αφού η αιτήτρια δεν έτυχε ίσης μεταχείρισης. Είναι δε καταστρεπτικής φύσεως γιατί δυνατόν να απαιτηθεί από αυτούς να καταβάλουν δικαιώματα επαγγελματικής άδειας από όλους τους δήμους και συμβούλια βελτιώσεως εντός των οποίων διανέμουν προϊόντα, οπότε το σύνολο του ποσού που δυνατόν να καταβληθεί μπορεί να ανέλθει μέχρι Λ.Κ. 23.650.-.

5 Προβλήθηκε εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση Δήμου πρόδικαστική ένσταση ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή πράξη αλλά βεβαιωτική προηγούμενης για το ίδιο θέμα και ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη γιατί θα έπρεπε να είχε προσβληθεί το αργότερο η απόφαση του καθ' ου η αίτηση που περιείχετο στην επιστολή τους ημερομηνίας 28 Σεπτεμβρίου 1988.

10 Από τα γεγονότα ενώπιόν μου δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Δήμου που περιέχεται στην επιστολή του ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1988 με την οποία το αίτημα των αιτητών για απαλλαγή τους από την καταβολή επαγγελματικού φόρου για το έτος 1988 δεν έγινε αποδεκτό, αποτελεί πράξη εκτελεστή. Το ότι το θέμα της απαλλαγής της Εταιρείας είχε τεθεί ενώπιον του καθ' ου η αίτηση σχετικά με την καταβολή επαγγελματικού φόρου για άλλα χρόνια δεν μεταβάλλει την πιο πάνω επιστολή σε βεβαιωτική, γιατί οποιαδήποτε προηγούμενη απόφαση του Δήμου αφορά μόνο το χρόνο για τον οποίο δόθηκε ή όχι απαλλαγή, μια και η επαγγελματική άδεια, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου είναι ετήσια και η υποχρέωση για καταβολή επαγγελματικού φόρου εξαρτάται από τα ειδικά και συγκεκριμένα πραγματικά γεγονότα κάθε χρόνου.

25 Συνεπώς και στην προκειμένη περίπτωση ορθά προσβλήθηκε από τους αιτητές η απόφαση του Δήμου ημερομηνίας 5 Νοεμβρίου 1988 γιατί με αυτή κοινοποιήθηκε σ' αυτούς η απόφαση του Δήμου να τους απαλλάξει και διαγράψει από το αρχείο των φορολογουμένων.

30 Είναι η θέση του καθ' ου η αίτηση Δήμου ότι η αιτήτρια ασκούσε επιχείρηση, επιτήδευμα ή εργασία εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας κατά το έτος 1988, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 140(1) του Νόμου αρ. 111 του 1985, το γεγονός δε ότι το προσωπικό και τα αυτοκίνητά τους εισέρχονταν, πωλούσαν και διένειμαν τα εμπορεύματά τους κατά την διάρκεια του έτους 1988 τροφοδοτώντας τους πελάτες τους, αποτελεί άσκηση της επιχείρησης τους επί τακτικής βάσης εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας. Επίσης ότι το άρθρο 104(1)(β) δεν προβλέπει ότι είναι αναγκαίο να είναι δεκαπέντε συνεχείς μέρες αλλά ότι η μόνη λογική ερμηνεία η οποία μπορεί να δοθεί είναι ότι ένα πρόσωπο 40 υποχρεούται να υποβάλει αίτηση για επαγγελματική άδεια και να πληρώσει το σχετικό δικαίωμα αν παραμένει εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας για σκοπούς διεξαγωγής οποιασδήποτε επιχειρήσεως, επιτηδεύματος ή εργασίας για χρονική περίοδο, υπερβαίνουσα τις δεκαπέντε μέρες κατά τη διάρκεια οποιουδήποτε

τε έτους, συμπεριλαμβανομένου και μέρους ημέρας.

Το άρθρο 104 μεταξύ άλλων προνοεί τα ακόλουθα:

- "104.-(1) Πρόσωπον ασκούν επί κέρδει, εντός οιονδήποτε δημοτικών ορίων, οιανδήποτε επιχείρησιν, επιτήδευμα, εργασία ή επάγγελμα λαμβάνει προς τούτο άδειαν συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου: 5
- Νοείται ότι - 10
- (α).....
- (β) οιονδήποτε πρόσωπον λαβόν άδειαν εντός οιονδήποτε δημοτικών ορίων δεν υποχρεούται να λαμβάνη άλλη άδειαν εντός οιονδήποτε άλλων δημοτικών ορίων εκτός εάν έχη μόνιμον τόπον εργασίας εντός αυτών ή παραμένη εντός αυτών δια σκοπούς διεξαγωγής της επιχειρήσεως, επιτηδεύματος, εργασίας ή του επαγγέλματος αυτού καθ' οιονδήποτε χρόνον δια περίοδον υπερβαίνουσαν τας δεκαπέντε ημέρας: 15
- ..... "
- 20
- Θεωρώ ότι η ερμηνεία που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση στην φράση "καθ' οιονδήποτε χρόνον", ότι εννοεί "κατά τη διάρκεια οιονδήποτε έτους" δεν είναι η ορθή αλλά ότι αυτή θα έπρεπε να ερμηνευτεί όπως και το αντίστοιχο άρθρο του Κεφ. 240 άρθρο 156 που αναφέρει την έκφραση "at any given time". Είναι φανερό ότι η λέξη χρόνος δεν εννοεί έτος. Άλλωστε από το νόμο τον ίδιο προκύπτει ότι ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τη λέξη έτος όταν αναφέρεται στη χρονική έννοια των 365 ημερών. (Βλέπε άρθρα 78, 105(3), 111(3)(α).) Ενώ η έκφραση "καθ' οιονδήποτε χρόνον" όπου παρουσιάζεται σαφώς δεν αναφέρεται στη χρονική περίοδο του έτους. (Βλέπε άρθρο 98(1).) 25
- 30
- 35
- 40
- Ανεξάρτητα όμως με τα πιο πάνω στην προκειμένη περίπτωση όπως είναι παραδεκτό η αιτήτρια εταιρεία δεν έχει "μόνιμο τόπο εργασίας" εντός των δημοτικών ορίων του καθ' ου η αίτηση. Το θέμα που παραμένει επομένως ν' αποφασιστεί είναι κατά πόσο η αιτήτρια "παραμένει εντός αυτών δια σκοπούς διεξαγωγής" των εργασιών της.

Όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Compagnie Nationale Air*

France v. Δήμου Λευκωσίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1508):

5 "Στην υπόθεση *The American Export Lines Inc. v. The Mayor, Deputy Mayor, Councillors and Townsmen of Larnaca*, (19 C.L.R. 206), αποφασίστηκε με βάση το άρθρο 159 της τότε νομοθεσίας περί Δήμων, που αντιστοιχεί με το άρθρο 104 της υφιστάμενης νομοθεσίας, ότι η εταιρεία "AMERICAN EXPORT LINES INC." διεξήγαγε κερδοφόρα επιχείρηση στη Λάρνακα παρά το γεγονός ότι τα πλοία της προσήγγιζαν το λιμάνι της πόλης περιοδικά και για μικρά χρονικά διαστήματα, δε 10 διατηρούσε γραφείο στην πόλη και αντιπροσωπευόταν από την εταιρεία MANTOVANI, εταιρεία ναυτιλιακών πρακτόρων που αντιπροσώπευαν, όπως και η AMATHUS, αριθμό μεταφορικών εταιρειών. Στην απόφαση υποδεικνύεται ότι ο νόμος δε θέτει ως 15 προϋπόθεση, για την επιβολή φορολογίας, να είναι ο φορολογούμενος είτε κάτοικος της πόλης είτε να διατηρεί δικό του γραφείο ή να επιδίδεται σε επιχειρηματικές δραστηριότητες, μόνιμα. Αρχεί να ασκεί κερδοφόρα επιχείρηση για το χρονικό διάστημα που προβλέπει ο νόμος - προηγουμένως επτά, και τώρα δεκαπέντε 20 μέρες - (άρθρο 104(1)(β) του Ν. 111/85). Η κατοχή άδειας για τη διεξαγωγή κερδοφόρας επιχείρησης στα δημοτικά όρια μιας πόλης δεν απαλλάσσει το φορολογούμενο από την υποχρέωση να εξασφαλίσει άδεια από το Δήμο οποιασδήποτε άλλης πόλης μέσα στα δημοτικά όρια του οποίου διεξάγει επιχείρηση για 25 χρονική περίοδο που υπερβαίνει τις δεκαπέντε μέρες."

Στην προκειμένη περίπτωση αναμφισβήτητα οι πωλητές και διανομείς την αιτήτριας εταιρείας, επισκέπτονται, πωλούν, διανέμουν και παραδίδουν στα διάφορα υποστατικά εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας τα προϊόντα της αιτήτριας, τροφοδοτούν τους διάφορους πελάτες της εταιρείας λιανικά ή χονδρικά 30 επί τακτικής βάσεως ή μη, εκτελώντας προκαθορισμένες παραγγελίες ή και λαμβάνοντας νέες τέτοιες παραγγελίες. Οι όλες δραστηριότητες της εταιρείας εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας 35 δεν περιορίζονται μόνο στο να παραδίδουν απλώς εμπορεύματα εκτελώντας παραγγελίες που είχαν τεθεί απ' ευθείας με τα κεντρικά γραφεία της.

40 Συνεπώς καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι όλες δραστηριότητες της αιτήτριας εταιρείας την φέρνουν μέσα στην έννοια της "διεξαγωγής εργασιών" και της δημιουργούν την υποχρέωση βάσει του Νόμου να εξασφαλίσει την αναγκαία άδεια όπως προνοεί το άρθρο 104(1)(β).

Τέλος όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας ότι η προ-
σβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε αντίθετα προς την αρχή της ισότη-
τας, στην υπόθεση αυτή δεν έχουν παρουσιαστεί ενώπιον του Δι-
καστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα που να αποδεικνύουν τέτοια
διαφορετική μεταχείριση της αιτήτριας, οπότε αν εφόσον αόριστοι
ισχυρισμοί δεν είναι αρκετοί για άσκηση δικαστικού ελέγχου, ο
ισχυρισμός αυτός πρέπει επίσης ν' απορριφθεί.

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται.
Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*